सद्यः प्रवर्षेत् पर्जन्य इति मे नात्र संशयः । एतच्छ्रुत्वा वचो राजन् कृत्वा निष्कृतिमात्मनः ।
स गत्वा पुनरागच्छत् प्रसन्नेषु द्विजातिषु । राजानमागतं श्रुत्वा प्रतिसञ्जहृषुः प्रजाः ।
ततोऽङ्गपतिराहूय सचिवान्मन्त्रकोविदान् । ऋष्यशृङ्गागमे यत्नमकरोन्मन्त्रनिश्चये ।
सोऽध्यगच्छदुपायन्तु तैरमात्यैः सहाच्युत । शास्त्रज्ञैरलमर्थज्ञैर्नित्यञ्च परिनिष्ठितैः ।
ततश्चानाययामास वारमुख्या महीपतिः । वेश्याः सर्व्वत्र निष्णातास्ता उवाच स पार्थिवः । १००२०
ऋष्यशृङ्गमृषेः पुत्त्रमानयध्वमुपायतः । लोभयित्वाऽभिविश्वास्य विषयं मम शोभनाः ।
ता राजभयभीताश्च शापभीताश्च योषितः । न शक्यमूचुस्तत्कार्य्यं विवर्णा गतचेतसः ।
तत्र त्वेका जरद्योषा राजानमिदमब्रवीत् । प्रयतिष्ये महाराज तमानेतुं तपोधनं ।
अभिप्रेतांस्तु मे कामांस्त्वमनुज्ञातुमर्हसि । ततः शय्यामानयितुमृष्यशृङ्गमृषेः सुतं ।
तस्याः सर्व्वमभिप्रेतमन्वजानात् स पार्थिवः । धनञ्च प्रददौ भूरि रत्नानि विविधानि च । १००२१
ततो रूपेण सम्पन्ना वयसा च महीपते । स्त्रिय आदाय काश्चित् सा जगाम वनमञ्जसा ।
इतिश्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि तीर्थयात्रापर्व्वणि ऋष्यशृङ्गोपाख्याने दशाधिकशततोऽध्यायः ॥ ११० ॥
॥ लोमश उवाच । सा तु नाव्याश्रमञ्चक्रे राजकार्य्यार्थसिद्धये । सन्देशाच्चैव नृपतेः स्वबुद्ध्या चैव भारत ।
नानापुष्पफलैर्वृक्षैः कृत्रिमैरुपशोभितैः । नानागुल्मलतोपेतैः स्वादुकामफलप्रदैः ।
अतीव रमनीयन्तदतीव च मनोहरं । चक्रे नाव्याश्रमं रम्यमद्भुतोपमदर्शनं ।
ततो निबध्य तां नावमदूरे काश्यपाश्रमात् । चारयामास पुरुषैर्व्विहारं तस्य वै मुनेः । १००२०
ततो दुहितरं वेश्यां समाधायेतिकार्य्यतां । दृष्ट्वाऽन्तरं काश्यपस्य प्राहिणोद्बुद्धिसम्मतां ।
सा तत्र गत्वा कुशला तपोनित्यस्य सन्निधौ । आश्रमं तं समासाद्य ददर्श तमृषेः सुतं ।
॥ वेश्योवाच ॥ कच्चिन्मुने कुशलं तापसानां कच्चिच्च वो मूलफलं प्रभूतं । कच्चिद्भवाञ्चमते चाश्रमोऽस्मिंस्त्वां वै द्रष्टुं साम्प्रतमागतोऽस्मि ।
कच्चित्तपो वर्द्धते तापसानां पिता च ते कच्चिदहीनतेजाः । कच्चित्त्वया प्रीयते चैव विप्र कच्चित् स्वाध्यायः क्रियते चर्य्यशृङ्ग ।
॥ ऋष्यशृङ्ग उवाच ॥ ऋद्ध्या भवान् ज्योतिरिव प्रकाशते मन्ये चाहं त्वामभिवादनीयं । पाद्यं वै ते संप्रदास्यामि कामाद्यथाधर्म्मं फलमूलानि चैव । १००२५
कौश्यां वृष्यामासस्व यथोपजोषं कृष्णाजिनेनावृतायां सुखायां । क्वचाश्रमस्तव किं नाम चेदं व्रतं ब्रह्मंश्चरसि हि देववत्त्वं ।
॥ वेश्योवाच ॥ ममाश्रमः काश्यपपुत्त्र रम्यस्त्रियोजनं शैलमिमं परेण । तत्र स्वधर्म्मोऽनभिवादनं मे नचोदकं पाद्यमुपस्पृशामि ।
भवतानभिवाद्योऽहमभिवाद्यो भवान्मया । व्रतमेतादृशं ब्रह्मन् परिष्वज्यो भवान् मया ।
॥ ऋष्यशृङ्ग उवाच ॥ फलानि पक्वानि ददानि तेऽहं भल्लातकान्यामलकानि चैव । करूषकाणीङ्गुदधन्वनानि पिप्पलानां कामकारं कुरुष्व ।